

KAKSIN PIDOT PARANEE

Kun vauvat syntyvät tähän maailmaan, he ovat täysin itsekeskeisiä. Yksi asia käy ylitse muiden: kuinka tyydyttää perustarpeet ravinnon, lämmön, rakkauden ja turvallisuuden saamiseksi. Antamisen tai jakamisen käsitteet ovat heille aivan vieraita. He oppivat antamisen vasta varttuessaan. Samoin on kristityillä. Antamaan oppiminen on elinikäinen prosessi. Olemme pohjimmiltamme itsekkäitä. Meistä voi tulla epätsekkäitä vain ottamalla vastaan Jumalan ominaisuuksia.

Tällä viikolla nuori

1. oppii havainnollistamaan, miten Jumala on Antaja ja Parantaja elämän kaikilla alueilla.
2. oppii selittämään, millainen on kristillinen näkökulma antamiseen.
3. oppii pyytämään parantamaan hänet kaikesta itsekkyydestä.

AVAINTEKSTIT: *Ps. 51; Hes. 36:36; Joh. 15:13; Luuk. 12:16-21.*

LAHJOJA

Tuo lahjapaperia, pieniä rasioita, nauhoja ym. tarvikkeita koristeluun. Pyydä jokaista nuorta kirjoittamaan paperilapulle lahjan, jonka hän mieluiten haluaisi saada, ja laittamaan sitten lapun lahjarasiaan, joka myös koristellaan annettavaksi toiselle. Sekoittakaa lahjat ja sitten jakakaa jokaiselle yksi lahja. Avatkaa ne ja katsokaa mitä kukin sai. Miettikää sitten yhdessä antamisen ja saamisen motiiveja. Onko se aina ajatus, joka on tärkein? Onko oikeasti parempi antaa kuin saada?

KAIKKI MINULLE

Pyydä kahta nuorta esittämään roolutilanne, jossa yksi popsii karkkeja ja toinen haluaisi myös saada niitä, mutta karkkeja syövä ei halua jakaa omistaan. Kuitenkin hän kehuu, kuinka hyviä karkit ovat.

ILMAISET TARJOUKSET

Kerää mainoksista joitakin ”ilmaisia tarjouksia” ja laita ne näyttille. Kysy sitten, minkälaisesta antamisesta niissä on kyse. Keskustelkaa, kuinka korruptoitunutta todellisen antamisen ihanteesta on tullut, varsinkin jos itse pitäisi antaa. Miksi ihmiset eivät halua sitoutua enää mihinkään? Heillä ei ole aikaa. Se ei ole mukavaa. Toisin sanoen he eivät halua antaa suurinta lahjaansa – itseään. Itsekäs haluaa kaiken itselleen – myös itsensä. Tämä koskee myös toimintoja seurakunnassa: ihmiset ajattelevat vain omia etujaan.

DRAAMA

Näytelkää syntymäpäiväjuhlia. Jokaiselle annetaan halpa ja helposti rikkoutuva (muovinen tai paperinen) esine, jonka he antavat syntymäpäiväsankarille. Tämä ottaa jokaisen lahjan vastaan kiitollisena, mutta sitten kääntyy ympäri ja rikkoo sen palasiksi, pudottaen palaset roskakoriin. Keskustelkaa yhdessä, teemmekö näin Jumalan meille antamille lahjoille. Johda keskustelu Psalmiin 51, jossa puhutaan murtuneesta mielestä.

ANTAMINEN

Painota, että Jumala – luodessaan ja pelastaessaan – on aina antelias. Antaminen on oleellinen Jumalan ominaisuus. Kun me annamme, me osoitamme, että meidät on tehty hänen kuvakseen. Usein me olemme kuitenkin kaukana tuosta ihanteesta. Muistuta nuoria Daavidin suhteesta Batsebaan. Osoita, kuinka Daavid epäonnistui edustaessaan Jumalaa kansalle. Daavid petti itseään, vaikka tiesi hyvin mikä oli väärin, suunnitteli aviorikoksen ja murhan, valehteli peitelläkseen pahat tekonsa jne. Osoita sitten, kuinka Jumala käytti Daavidin synnintuntoa ja murtunutta mieltä palauttaakseen heidän suhteensa taas ennalleen. Tekeekö Jumala samaa vielä nykyisin, meidän kanssamme? Mitä todistetta meillä on siitä? Huomaa, että sana ’antaminen’ sisältyy myös sanaan ’anteeksiantaminen’.

Mikä on suurinta, mitä sinä voit antaa? Saatamme puhua suurien summien antamisesta hyväntekeväisyyteen, kiitoksen antamisesta, sydämen antamisesta Jeesukselle. Tiedämmekö todella, mistä puhumme? Kun köyhä leski laittoi kaksi pientä kolikkoa kolehtiin, mitä hän osoitti sillä teolla itsestään ja suhteestaan Jumalaan?

Itsekkytemme vaikuttaa lähes joka asiaan – se valtaa melkein jokaisen tekemämme päätöksen. Kuinka voimme katkaista itsekkyyden noidankehän? Menemällä Jumalan luokse ja pyytämällä uuden elävän sydämen kivisydämen tilalle.

ROOLILEIKKI

Näytelkää tilanne, jossa on antamista ja itsekkyyttä. Esimerkiksi itsekäs lapsi käyttää hyväksi anteliaita vanhempiaan tai itsekäs nuori anteliasta ystäväänsä. Varmista, että osallistujat muistavat korostaa sitä, että ihmisen itsekkäiden tarkoituksien takana on aina synty ja että Jumala on epäitsekkään antamisen lähde. Keskustelkaa sitten seuraavista:

- Miksi annan – mitä motiiveja minulla on?
- Voivatko ihmiset toimia epäitsekkäästi? Eikö kaikkeen mitä teemme liity aina itsekkyyttä?
- Rakkaus on antamista. Miksi sitten niin monet ovat huolissaan siitä, mitä he voivat saada suhteesta?
- Jos Jumala on niin antelias, miksi Hän ei anna meille, mitä pyydämme?
- Mitä sydämen antaminen Jeesukselle tarkoittaa?
- Mitä Jumala antaa anteeksi antaessaan?
- Mitä seuraava lause mahtaa tarkoittaa: ”Pelkästään armahtava Jumala on epäoikeudenmukainen Jumala.”

YHTEENVETO

Jumala ilmaisee itsensä meille puhtaana epäitsekkyytenä. Vain Jumala voi parantaa itsekkytemme ja tehdä meistä Hänen kaltaisiamme. Kun Jumala tekee meistä uutta ja antaa lihasydämen kivisydämen tilalle, niin että valitsemme Hänen tiensä, emmekä omaamme, niin silloin pystymme elämään niin kuin todella haluamme. Vain tällä tavalla voimme elää Jumalan valtakunnassa.

Jonathan Gallagher